

[Flygaard.]

understrege, at det jo ikke alene er hr. Erling Olsen, der har rejst kritik eller forsøgt at rejse kritik.

Da professor J. B. Skou trak sig tilbage fra Roskilde universitetscenter pr. 1. september 1973, afleverede han en større rapport om sine bevæggrunde til undervisningsministeriet og til RUCs ledelse. Vi finder det rimeligt, at denne rapport kommer til alle implicerede og interesserede parter kendskab. Skou klausulerede rapporten mod offentliggørelse i 14 dage for at give de berørte parter tid til at studere den forinden. Ved denne tidsfrists udløb traf rektor Thomas Webb og Skou en ny aftale, der gik ud på, at Holmstrømgruppen på grundlag af rapporten skulle stille nogle spørgsmål til besvarelse i det naturvidenskabelige hovedområde. Den nødvendige tid hertil blev anslået til 2 gange 14 dage; inden for den tid skulle rapporten ikke offentliggøres. Besvarelserne er aldrig blevet udfærdiget, og på enhver måde har ledelsen søgt at holde rapporten hemmelig, så det stadig er et fåtal af lærere og studerende, der har kendskab til dens indhold. Samtidig er det kendt, at brudstykker af rapporten dukker op her og dér løserevet fra deres sammenhæng.

Da rapporten os bekendt er konstruktiv i sin kritik og tillige omtaler positive sider ved RUC, er de nævnte forhold ganske utilfredsstillende for alle, der skal eller ønsker at danne sig et forsvarligt billede af RUC.

RUC er åbenbart begyndt at udsende en serie skrifter under betegnelsen Uddannelsespolitiske skrifter fra RUC. Det vides, at der er gjort forsøg på at få professor Skous rapport offentliggjort ad de samme kanaler, men der blev svaret, at det havde RUC ikke kapacitet til, og desuden var rapporten forældet. De to argumenter lyder ikke rimelige, især ikke det sidste, da Skous rapport dækker det samme tidsrum som den rapport, der lige er kommet. Der kunne vel være det i denne side af sagen, at Skous rapport burde suppleres med årsagerne til, at den endnu ikke, næsten et halvt år efter dens aflevering, er kommet til de implicerede og interesserede parter kundskab.

Vi vil anse det for en selvfølge, at der drages omsorg for, at den omtalte rapport kommer til almindeligt kendskab hurtigst

muligt. Det er en omfangsrig rapport, det er en indholdsrig rapport, der belyser spørgsmål omkring RUC på en virkelig positiv måde, men også kræver frihed for andre end dem på bjerget til at fremføre synspunkter.

Til sidst skal jeg gøre den bemærkning, at flere af de problemer, der her er afdækket omkring Roskilde universitetscenter, finder man også på en række af vore andre undervisningssteder; den politiske infiltrering er en stor fare, som det må være en opgave at bekæmpe, så vi kan bevare et frit studie- og forskningsmiljø. Det er selvfølgelig ligegyldigt, om denne infiltrering kommer fra højre eller venstre, den er og bliver af det onde.

Birgit Busk (U):

Al begyndelse er svær, og alt nyt bliver sædvanligvis mødt med en vis portion skepsis; her har Roskilde universitetscenter ikke været den undtagelse, der bekræfter reglen.

Så at sige siden centret blev taget i brug, har det ligget badet i offentlighedens projektørlys, og det har næppe været muligt at lukke en dør derude, uden at det er blevet endevendt. Selv om offentlighedsprincippet i sig selv er ganske udmærket, kan det somme tider udvikle sig til at blive noget af en belastning. Det tror jeg det er blevet for universitetscentret i Roskilde, og det har betydet, at centeret ikke har haft den fornødne ro til at udvikle sig. Man har i vid udstrækning været tilbøjelig til at sammenligne dette projekt med de veletablerede universiteter i København og Århus, og det har ikke været meningen fra begyndelsen, at man skulle det.

Roskilde universitetscenter repræsenterer en uddannelsesform, som hidtil har været ukendt, men som i princippet kan være ønskværdig både for de uddannelsessøgende og for os, som skal være med til at betale for tingene. Vi lever i et samfund, hvor det er nødvendigt med eksperter; den tid er for længst forbi, da en sagfører simpelt hen er en sagfører, som kl. 10 forsvarer en pyroman i landsretten, kl. 12 medvirker ved en skilsmisssag og kl. 14 skriver skøde til en ejendomshandel. Det kunne lade sig gøre engang, da man blot rettede sig efter det en gang vedtagne uden smålig skelen til nuancerne. Men det er nu sådan — om man kan